

Lovforslaget blev imidlertid ikke færdigbehandlet inden folketingsårets udløb, og i det af handelsministeren i 1958-59 genfremsatte forslag var de omhandlede bestemmelser udeladt.

I hovedprincippet svarede nærværende forslag til de således udeladte bestemmelser. Der var dog ikke i dette medtaget en bestemmelse om, at dag- og ugeblade samt tidsskrifter skulle være berettigede til at foranstalte bortlodninger i forbindelse med præmiekonkurrencer o. lign. til fremme af udbredelsen.

Som begrundelse for lovforslagets bestemmelser anførte ordføreren for forslagsstillerne, *Gunhild Due* (SF), ved fremsættelsen bl. a.:

„Det er givet, at reklamelotterierne ikke tjener noget som helst samfundsnyttigt formål. De gør det modsatte: de forlækker mange mennesker til at anskaffe noget, de ellers ikke ville have anskaffet, og de forlækker mange mennesker til at købe meget mere af en vare, end de kan forbruge — blot i håb om gevinst. Det er endvidere givet, at det er de mest pengestærke foretagender, der kan arrangere de mest tillokkende reklamelotterier og derved — gennem denne umoralske form for den ellers forbudte tilgift — tage kunder fra andre. Da det ikke synes, som om den gældende lovgivning sammenholdt med domstolenes fortolkninger kan bringe sundere tilstande, foreslår vi reklamelotterier forbudt ved en tilføjelse til lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

Allerede i 1958 foreslog den daværende handelsminister, at et forbud mod reklamelotterier blev indsat i loven. Forbudsbestemmelsen var indeholdt i et forslag til forskellige ændringer i loven, som imidlertid ikke nåede at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udgang. Da lovforslaget genfremsattes i 1958-59, var bestemmelsen om reklamelotterier udgået af ministerens forslag.

Det forslag, vi hermed fremsætter, er i sin hovedbestemmelse enslydende med handelsministerens forslag af 1958 [årbog 1957-58, side 527]. Vi foreslår, at der i nævnte lovs § 12 indføjes en sålydende bestemmelse: „Bortlodning i reklameøjemed er forbudt. Dette gælder, selv om der af deltagerne i lodtrækningen ikke præsteres indskud, og selv om deltagelse i lodtrækningen ikke er betinget af løsning af en opgave.“

I handelsministerens forslag af 1958 fandtes imidlertid en undtagelsesbestemmelse for pressens vedkommende. Den gik ud på, at det skulle være tilladt dag- og ugeblade samt tidsskrifter til reklameformål at foranstalte bortlodninger i forbindelse med præmiekonkurrencer. Der kan ikke gives nogen saglig motivering for, at disse dagblade m. v., som dog også må betragtes som forretningsforetagender, bør have en undtagelsesstilling, og de nævnte præmiekonkurrencer er som allerede omtalt af en sværhedsgrad, som er mindre værd, end et figenblad ville være for påklædning i paradiset.“